

bonorum debet fieri eum iudicis decreto, n. 11. 1 t. 13 part. 5.—per debitorem facta post ejus capturam, vel ante, an et quando valeat, n. 4 l. 4 per text. ibi, t. 13 part. 5.—debitoris si facta sit in fraudem creditorum, qualiter creditoribus subveniatur, gloss. l. 7 et l. 8 cum aliis ibi, tit. 13 part. 5, per illa jura, ibid.—vera facta in fraudem futurorum creditorum, quorum pecunia priores dimissi non sunt, an revocetur, v. n. 1 dict. l. 7.—Et quid si debitor alienet titulo oneroso, ibi n. 4.—Alienatio si facta sit pro justo pretio, an in fraudem videatur facta, dict. n. 4.—omnium bonorum, vel majoris partis à debitore facta, semper fraudulentè facta dicitur, ibi n. 5.—Et intra quantum tempus hanc alienationem creditores revocare possunt, ibi n. 6 per illum text.—Alienatio debitoris aliquando à creditore non revocatur, n. 9 dict. l. 7 cum aliis ibi per illum text.—rei dotalis per mulierem facta in tempus soluti matrimonii, an valeat, et quando, n. 7 in fin. l. 19 tit. 3 part. 6.—rerum hæredis potest per testatorem prohiberi, n. 2 in fin. l. 10 tit. 9 part. 6.—patrimonii Principis, quando sibi permittatur, n. 2 l. 10 tit. 18, et n. 1 l. 28 tit. 11 part. 3, et n. 3 l. 15, et n. 2 l. 14 tit. 9 part. 6.—testatoris, an extinguat legatum, et quando, n. 2 et 4 l. 17 per text. ibi, tit. 9 part. 6.—Et quid si testator solummodo usufructum rei legatæ alienavit, ibi in dict. n. 2.—Alienatio si sit à testatore prohibita aliquarum rerum, an de illis hæres falcidiam, vel trebellianicam deducere possit, n. 4 in principio, l. 6 per text. ibi, tit. 11 p. 6.—legalis, vel per viam præscriptionis, in rebus majoriæ locum non habet, dict. n. 4 in principio.—Aliquarum rerum, si expresse à testatore prohibeatur, an tunc res illæ ex causa dotis, vel quando legitima portio relicta non fuit, alienari possit, n. 4 in quæst. 5 l. 6 t. 12 part. 6.—Et an per pactum vel conditionem adjici possit, ut res aliqua in ecclesiam, vel pium locum non alienetur, dict. n. 4.—Alienatio rei majoriæ de licentia Principis facta ob causam dotis vel similem, an si alienans dives factus sit, teneatur aliam loco ipsius subrogare, et ita licentiam datam fuisse intelligatur, n. 4 quæst. 6 dict. l. 6 tit. 11 part. 6.—Et an ludens rem majoriæ illam alienare videatur, et incidat in alienantis pœnam, ibi quæst. 7.—Et quid si possessor majoriæ habuit licentiam à Principe ad alienandam rem majoriæ, et morte præventus non fecit, an ejus successor virtute talis facultatis rem majoriæ alienare possit, ibid. quæst. 8.—Et quid, si ille qui habuit licentiam alienandi illam, postea emat per interpositam personam, ut alteri filio relinquat, ibid.—Et an pretium rei majoriæ alienatæ de licentia Principis, necessario debeat converti in emptionem alterius rei ad majoriam, ibid.—Et quid si possessor majoriæ juravit res ipsius non alienare, an si postea impetret licentiam alienandi, tacens de juramento præstito, an alienatio teneat, n. 4 quæst. 10 dict. l. 6 tit. 11 part. 6.—Et quando de licentia Principis res majoriæ debent alienari, vel obligari, tunc non præciosiores obligari debent, si viliores sufficiunt, ibi.—Et quid si possessori majoriæ data fuit licentia ad alienandam rem majoriæ, an tunc ipse rem illam obligare possit, vel è contra, dict. n. 4 quæst. 10 in fin. et quæst. 11

dict. l. 6 tit. 11 part. 6.—Et de alienationibus rerum majoriæ, quæ de Principis licentia fiunt, vel fieri possunt, et de validitate, et effectu, et quando revocari possint, dict. n. 4 dict. l. 6 tit. 11 part. 6.—Et quid si licentia alienandi rem majoriæ impetretur per minorem tacito de sua minori ætate, quæst. 22 et 25.—Et an sit justa causa dandi hanc licentiam possessori majoriæ, si res majoriæ sint in partibus multum remotis, ibi quæst. 27.—Alienatio si prohibetur primo vocato ad majoriam, an talis prohibitio ad cæteros extendatur, n. 5 l. 6 t. 11 part. 6.—Et res dicitur alienari per præscriptionem, n. 7 l. 10 tit. 19 part. 6.—Alienatio rerum proditoris per ipsum facta, an et quando valeat, vel non, n. 2 et 3 l. 4 tit. 2 part. 7.—Et de pœna impediendis alienationem faciendo rem litigiosam, n. 1 l. 11 per illum text. tit. 16 part. 7.—Alienatio prohibitoris de rebus suis facta, an valeat, n. 4 dict. l. 2 tit. 2 part. 7.—Alienare sine decreto iudicis, an possit tutor rem minoris sui, et qualiter hoc facere debeat; et an possit generaliter omnia bona minoris obligare pro observantia contractus liciti, n. 2 cum aliis ibi, l. 4 tit. 3 part. 5.—an possit tutor res minoris, et quales sic, et ex quibus causis, n. 3 et 4 l. 4 tit. 3 part. 5.—an possit tutor immobilia minoris sui pro ipsius utilitate, n. 3 dict. l. 4.—an possit Civitas res communes omnibus, et quando sic, et quando sufficiat Regis vel Præsidis licentia, n. 2 l. 13 t. 5 p. 5.—prohibitus per pactum debet facere et curare, ne res alienetur ex dispositione legali, n. 3 l. 45 tit. 3 part. 5.—prohibitus, an incidat in pœnam, si tantum incipiet, seu tentat alienare, ibidem.—prohibitus rem, an illa pleno jure esse sua dicatur, vel non, ibi.—prohibitus per pactum, an in eum transeat dominium, n. 4 et 5 l. 45 tit. 3 part. 5.—prohibitus majoriam in eum factam per patrem de tertio bonorum, an per talem prohibitionem impediatur in eum domini translatio, dict. n. 3 ibid.—prohibitus à testatore turrim vel domum sine expressione causæ, an et quando prohibitio valeat, n. 2 et 3 l. 44 t. 5 part. 5.—Et quando talis causa habeatur pro expressa, quando verò non, et qualis esse debeat, ibi, et in n. 9 dict. l. 44.—Alienare prohibitus vassallos sine adjectione causæ, an prohibitio valeat, dict. n. 2 in fine.—prohibitus si alienet, quando talis alienatio valeat, vel non, ibi n. 4.—prohibitus sine alicujus voluntate, an illo jam mortuo adhuc prohibitio duret, n. 3 l. 45 tit. 3 part. 5.—potius tenetur quis in consortium suum quam in extraneos, aliàs huic consorti dabitur actio, ut rem illam pro eodem pretio retrahere possit, gloss. l. 55 tit. 3 part. 5.—Et per quæ verba possit quis alienationem prohibere, ita ut rei prohibita dominum in emptorem non transeat, n. 4 l. 45 t. 5 p. 5.—Alienare an possit pater bona adventitia filii, et an tunc iudicis decretum requiratur, sicut in tutore, vel curatore, n. 3 l. 24 tit. 15 part. 5.—Et quid si pater alienat bona adventitia filii, vel subjecta restitutioni, an tunc filius possit contravenire, si velit ei succedere, n. 40 per text. ibi, dict. l. 24 tit. 13 part. 5.—Pater non alienavit, sed alienationi consentit, ibi.—Alienare an possit mulier suam rem dotalem, conferendo alienationem in tempus soluti matrimonii, et quando sic, n. 7 in fin. l. 19

tit. 3 part. 6.—videtur rem majoriæ qui eam lusit, n. 4 quæst. 7 l. 6 tit. 11 part. 6.—an possit Rex res sui patrimonii, et quando, n. 2 l. 10 tit. 18 et n. 1 l. 28 t. 11 part. 5, et n. 3 leg. 13 et n. 2 l. 14 tit. 9 part. 6.—et quando possit tutor vel curator res sui minoris, et ex qua causa illud facere possit, et qualiter, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 19 part. 6 et de hoc v. suprâ verbo ALIENATIO.

ALIENANS in fraudem creditorum, non valet quod agit, etiamsi alienet titulo oneroso, n. 4 l. 7 t. 15 part. 5.—Quod procedit sive totas res, sive partem rerum alienaverit simul, vel minuatim, dict. n. 4 et 5 ibi.—Alienans qui in fraudem creditorum alienavit, potest ad creditorem petitionem in carcerem detrueri, donec revelet eos, in quos alienavit, n. 1 dict. l. 7. Vide plenius in verbo ALIENATIO ET ALIENARE.

ALIENUM FACTUM, v. in verbo FACTUM ALIENUM.

ALIENA RES, v. in verbo RES ALIENA.

ALIMENTA legata, venit sal ad saporem, n. 7 l. 1 t. 15 part. 1.—Et quæ præstanda sint, gloss. l. 24 t. 9 p. 6. per illum text.—Alimenta naturaliter debentur filiis etiam naturalibus tantum, etiam stante prohibitione patris, per n. 1 l. 2 tit. 7 part. 2 et num. 1 l. 2 tit. 19 part. 4. cum aliis ibi.—Et quid si pecunia sibi pro alimentis à patre data voluptuose fuerit consumpta, an iterum illum alere teneatur, ibidem.—Alimenta legata, an veniant aqua, et etiam carbones, et ligna, et vestiarius, et calcearium, et habitatio, n. 4 et 7 l. 10 tit. 18 part. 2.—considerantur secundum qualitatem personæ cui dari debent, et secundum consuetudinem regionis, n. 5 l. 1 tit. 1 part. 3, et n. 9 l. 2 tit. 19 part. 4.—sive officio iudicis, sive jure actionis petantur, possunt in die feriata peti, n. 4 l. 35 t. 2 part. 5.—an debeant dari per maritum uxori existenti in peccato mortali, et an dando, bene vel male, faciet, n. 7 l. 2 tit. 9 part. 4.—an à marito data credantur uxori, quia est ejus uxor, potius quam dotis contemplatione, n. 5 l. 25 tit. 11 part. 4.—si dentur uxori interim quòd res sibi mobiles in dotem datæ restituuntur, an debeant computari in pretio fructuum illarum rerum mobilium deducto etiam interusurio, n. 3 l. 31 ad fin. tit. 11 part. 4.—an sint præstanda filio spurio per patrem, et quid de æquitate canonica, n. 11 l. 3 tit. 14 part. 4.—debent ab adoptante filio adoptato dari, et quando, n. 2 l. 9 tit. 16 part. 4.—debent à parentibus filiis dari etiam spuris, et incestuosus, et quid in ascendentibus, n. 1 l. 2 tit. 19 part. 4.—an possint præstari filio Clerici ex fructibus sui beneficii, dict. n. 1 dict. l. 2.—Et an possit per patrem relinqui filio spurio fundus ad alimenta, ibi.—Et istud onus alimentandi in subsidium transit ad hæredem, n. 2 l. 2 tit. 19 part. 4.—Alimentorum appellatione quæ veniant, n. 5 cum sequentibus, per text. ibi, l. 2 tit. 19 part. 4.—Alimenta si debentur alicui, debet ei etiam domus ad habitandum dari, n. 6 dict. l. 2.—an debeant dari per patrem filio extra domum suam, si ipse illud petat, et quando sic, ibidem in dict. n. 6.—utrum à patre filio dari debeant, quando ipse partem suam prodigaliter consumpsit; et an debeant dari nurui suæ indotatæ, et liberis suis, ibi.—quando alicui debentur, taxari et limitari debent pro

modo redituum, non pro modo valoris bonorum, etiamsi in patrimonio esset aliqua res maximi valoris, n. 7 ibidem.—non tenetur præstare ille qui non habet nisi quantum sibi sufficit, vel quasi, n. 8 dict. l. 2 tit. 19 part. 4.—debentur secundum conditionem personæ cui sunt præstanda, quæ variantur secundum ætatem recipientis, n. 9 dict. l. 2.—an debeant mitti per filium patri existenti in aliquo exilio, n. 12 ibidem.—an à filio patri danda sint, si propter patris delictum fuerunt omnia bona sua ab eo ablata, ibidem.—an debeant dari patri bannito; et quid si propter delictum fuerunt sibi omnia bona confiscata, reservata certa parte pro filiorum alimentis, et an ex ea parte filii patrem alere teneantur, dict. n. 12 l. 2 tit. 19 part. 4.—an à patre divite, vel à filio divite, patre inopi danda sint, ibidem in fine.—filiis pater inops præstare non tenetur, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 19 part. 4.—potius à patre, quam ab avo sunt præstanda filio, n. 3 per text. ibi in l. 4 tit. 19 part. 4.—an debeant nepoti inopi præstari per avum paternum, vel maternum, vel per ipsos simul, n. 4 dict. l. 4 tit. 19 part. 4.—an debeant per fratrem fratri inopi præstari, et quid si frater sit naturalis tantum, ibidem in n. 5.—an teneantur præstare ascendentes filiis spuris suorum descendentiis, sive sint ascendentes per virilem sexum, sive per fœmineum, n. 5 et 6 l. 5 t. 19 part. 4.—an à filio spurio, vel aliàs illegitimo debeant patri, vel matri præstari, num. dict. l. 5 t. 19 part. 4.—per easdem causas filiis non debentur, per quas ipsi à patre exhæredari possunt, num. 3 l. 6 tit. 19 part. 4.—non debent à patre filio dari, quando filius habet unde se alat, vel aliquod ministerium, vel artificium, an et tunc veniat in consideratione, quod laborando victum quaerere possit propriis manibus, n. 5 l. 6 t. 19 part. 4.—an ab hærede extraneo filii patri dari debeant, quando filius justa causa interveniente patrem suum exhæredavit, cum filius adhuc vivus patrem alere non teneatur; et quid in nepotibus, vel aliis qui tenentur jure sanguinis patrem alere, n. 6 et 7 l. 6 tit. 19 part. 4.—an debeant filio exhæredato dari ab hærede scripto, n. 6 dict. l. 6.—an debeant statim filio dari, si ipse dicat, vel juret se esse filium, si illud à patre negetur, n. 2 l. 7 ibi, per illum text.—statim præstari non debent, statim orta quæstione super filiatione, sed tunc quando est in possessionem filiationis, n. 3 l. 7 tit. 19 part. 4.—an debeant præstari filio, si in iudicio ordinario pronuntiatum fuit de non filiatione, licet in summario contrarium factum sit, n. 4 ibi.—an debeant à liberto vel vassallo domino suo dari, si ipsi ad inopiam pervenerint, n. 14 l. 8 per text. ibi, tit. 22 part. 4.—an debeant dari vassallo, qui propter impedimentum, quod illi supervenit, servitium præstare non potest, et ideo feudo sit privatus, n. 8 in fin. l. 6 tit. 26 part. 4. et ibi n. 10.—debent à donatario dari filio donantis, qui natus fuit post istam donationem, quando ejus pater noluerit talem donationem revocare, n. 9 l. 8 tit. 4 part. 5.—an debeant dari officiali, cum quo fuit conjunctum, ut pro faciendo opere daretur sibi certum pretium, et quando sic, n. 1 l. 16 tit. 8 part. 5.—à matre, vel avia, filio vel nepoti data an et quando videatur illud facere animo recuperandi

tales expensas, et quando non, gloss. l. 56 per text. ibi, tit. 13 part. 3.—à vitrico privigno data, an expensas, quas in hoc ipse fecit, recuperare possit, et quando; et an in dubio videatur quòd eum alit, affectu paterno, n. 1 l. 57 tit. 12 part. 5.—Et quid si vitricus esset pauper, privignus verò dives, et alimenta sint in magna quantitate, ibi.—Et quid si esta alimenta ab extraneo præstentur, an ipse istas expensas, quas in alendo fecit, recuperare possit, vel non, et an idem in eo, quod in vitrico dicendum sit, ibidem in n. 4.—Alimenta an debeantur filio ingrato per patrem, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 6.—an debeantur filiæ, quæ luxuriosam vitam elegit, si postea se correxit, n. 7 l. 5 tit. 5 part. 6.—an debeantur filiis catholicis, quando pater erat hæreticus, et fiscus habuit bona ipsius, n. 2 l. 7 part. 6.—alicui relicta, qualiter hoc sit intelligendum, et ad quid hæres teneatur, gloss. l. 24 per text. ibi, t. 9 part. 6.—sunt filiæ danda per patrem, et ad hoc ipse cogi potest, n. 6 l. 7 tit. 13 part. 6.—an debeantur filio naturali per patrem ipsius, vel per ejus hæredem, n. 9 et 10 l. 8 ibidem.—an debeantur per hæredem mariti uxori inopi dari, n. 9 dict. l. 8 ad fin.—debentur filio naturali, etiam jure naturæ, et an tali juri alimentorum possit renunciari per juramentum, n. 10 l. 8 tit. 13 part. 6.—percepta ab eo, qui ut filius fuit per Carbonianum in possessionem missus, an ab eo restitui debeant, si postea probetur non filius, n. 19 l. 2 tit. 14 part. 6.—an debeant sorori per fratrem dari, et quando, n. 3 l. 18 t. 16 part. 6.—an per fratrem patri naturali, vel sorori dari debeant, n. 3 l. 18 tit. 16 part. 6.—Et valet argumentum de alimentis ad dotem, ibidem.—Alimenta qualiter per tutorem pupillo dari debeant, et an si patrimonium non sufficiat, an possit ponere manum ad proprietatem, n. 20 tit. 16 part. 6 per text. ibi.—si pupillo per tutorem dentur de suo patrimonio, an pupillus illud tutore solveret, ibi n. 4 per illum text.—à patre filio debita, an ipse filius renunciare possit, n. 1 l. 34 tit. 54 part. 7.

ALIMENTARE alium, an teneatur ille, qui non habet nisi quantum sibi sufficit ad alimenta, n. 8 l. 2 t. 49 p. 5.

ALIUS, ista dictio, quòd faciat positionem ejusdem naturæ, et qualitatis, et quid si abjiciatur dictio *quicumque*, n. 2 l. 46 tit. 18 part. 3.

ALMIRANDUS, quod officium habeat, gloss. l. 24 per text. ibi, t. 9 part. 2, et gloss. legum, t. 24 part. 2.

ALMOCADENUS quis dicatur, n. 1 per text. ibi, l. 5 et 6 tit. 22 part. 2.

ALMOXARIFES qui dicantur arabicè, et quod sit eorum officium, gloss. l. 25 per text. ibi, t. 9 part. 2.

ALLUVIO, et istæ accessiones per alluvionem possidentur absque aliquo corporis actu, et de quibus alluvionibus debeat intelligi, et qualiter quod accrescit per alluvionem debeat dividi, n. 1 l. 26 tit. 28 part. 4.—Et qualiter per alluvionem res alienæ nobis accrescantur, sive lapides, sive gemmæ, sive ligna, aurum, vel argentum, vel pecunia, vel trabes, et ligna, etc. ibidem in n. 2.—Et an incrementum alluvionis ad usufructuarium pertineat, ibi n. 3.—Et an propter alluvionem pensio augeri debeat, saltem in simplici conductore, et quid in emphyteuta, n. 3 dict. l. 26 tit. 28 part. 3.—Alluvio non ha-

bet jus in privato torrente, n. 2 dict. l. 26.—dicitur, sive flumen aliquid simul addit et ponit, sive paulatim retrocedit nihil ponendo; et quid si flumen crustam terræ sine arboribus evellit, an dominus eam vindicare possit antequam uniatur, ibi n. 4, 5 et 6.—Et qualiter dominus, cui per alluvionem aliquid accrescit, damnum primo domino resarcire debeat, n. 7 dict. l. 26 tit. 28 part. 3.—Et an incrementum alluvionis debeat communicari inter virum et uxorem, sicuti alia lucra, n. 3 l. 50 ibidem.—Et id, quod acquiritur per alluvionem, eodem jure et causa possidetur, sicuti ager cui adjectum est, n. 3 in fin. l. 50 tit. 28 part. 3.

ALTARE ad decantandum Missam nemo debet habere sine licentia Episcopi, n. 2 l. 5 t. 10 part. 1.—non debet esse ligneum, vel terreum, sed lapideum, n. 7 l. 12 t. 10 part. 1.—Altari consecrato debent ibidem immittere reliquias aliquas, et an Corpus Christi sufficiat ibi esse, n. 8 ibidem.—Altaria constituta per somnia, vel per aliam revelationem innanem hominum, destrui debent, n. 1 l. 10 tit. 10 part. 1.

ALTERNATIVA, et in alternativis pœnarum cujus erit electio, n. 3 l. 1 tit. 13 part. 2.

AMBASIA TORES et legati idem sunt, et quales esse debeant, n. 1 l. 9 tit. 25 part. 7.—de jure gentium sunt inviolabiles, n. 1 l. 25 tit. 18 part. 5.—de istis v. in verbo **LEGATI**.

AMBIGUITAS, v. in verbo **DUBIUM** et **DUBITATIO**.

AMENTES an in feudis succedere valeant, et quare, n. 9 l. 6 tit. 26 part. 4.

AMICUS æquiparatur consanguineo, n. 4 l. 7 per text. ibi, tit. 18 part. 2, et n. 1 in proœmio tit. 27 part. 4.—Non tamen defendit amicum sine speciali mandato, sicuti accidit in consanguineo, n. 4 in fin. l. 10 t. 5 p. 3.—Amici an sint requirendi, si quis non invenitur, neque habet domum ubi citetur, n. 6 l. 1 tit. 7 part. 3.—an admittantur ad novum opus nuntiandum sine mandato, n. 7 l. 1 tit. 52 part. 3.—Amicus consanguineo æquiparatur à lege, n. 1 in proœmio tit. 27.—et veri amici sunt una anima in pluribus corporibus, gloss. in proœmio tit. 27 part. 4.—verus debet proprio filio præferri, et an verus amicus contineatur nomine suorum, ibidem n. 4 l. 7 t. 18 part. 2.—verus, et fidelis est fortis protectio, et illum inveniens, invenit thesaurum, n. 1 per text. ibi, l. 2 tit. 27 part. 4, v. etiam numero 1 l. 5, ibi.—Et nullus vivere potest sine amicis, n. 2 l. 2 tit. 27 part. 4, v. l. 1 illius tituli.—Amicus verus, et legalis, et de bonitate istorum, n. 1 cum sequentibus per text. ibi, l. 3 tit. 27 part. 4.—verus, vel solo nomine quis dicatur, et hodiernis temporibus non venit verus amicus, ibi n. 2.—non dicitur ille, qui aliquem diligit propter commodum suum, n. 6 l. 4 t. 27 p. 4.—non debet suspicari aliquid ab amico violatum, et quare, n. 1 l. 5 ibidem.—fidus debet haberi, et retineri loco peculii, n. 1 l. 5 tit. 27 part. 4.—Et amicorum omnia sunt communia, neque est uni amico serviendum in præjudicium alterius, ibi n. 5.—Amicus multa facere tenetur, ut cum amico amicitiam conservet, gloss. dict. l. 5 tit. 27 part. 4.—Et causa amicorum peccare non debemus, neque talis excusatio aliquid va-

lebit, n. 4 l. 6 ibidem.—Amicus amicum defendere tenetur ex debito honestatis, et amicitiae, non tamen tenetur in foro civili, n. 5 t. in fin. l. 5 t. 27 p. 4.—desinit esse aliquis ex pluribus causis, gloss. l. 7 per text. ibi, t. 27 p. 4.—si reciperet amicum in hospitem, an in eo idem, quod in stabulario dicendum sit, n. 7 l. 26 tit. 8 part. 5.—si pro contrahendo matrimonium sui amici pœnam promisit, si postea non contrahatur, an ad pœnam teneatur, n. 1 et 3 l. 39 tit. 11 part. 5.—magnus quis, et ex quibus actibus judicetur et ex singulari amico, per n. 4 l. 5 per illum text. tit. 3 part. 7.—Et expedit habere amicos ad defensionem litium, n. 2 l. 2 t. 14 p. 6.—Amicus singularis, an veniat appellatione suorum, et an possit pro amico reptato respondere, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 3 part. 7.—qui libenter hospitavit amicum, an teneatur ad custodiam rerum suorum, n. 1 l. 7 tit. 14 part. 7.—falsus nulla est deterior pestis, n. 8 l. 8 t. 31 part. 7.

AMICITIA æquiparatur conjunctioni sanguinis, n. 4 l. 7 per text. ibi tit. 18 part. 2.—Amicitiae bona cumulat aliqui, n. 1 in proœmio t. 27 p. 4.—Amicitia quæ dicatur, et quid sit, n. 3 per text. ibi, l. 1 tit. 27 p. 4.—esse non potest inter non notos, dilectio autem sic, si ejus audivimus bona, n. 7 ibi.—ad hoc ut vera amicitia dicatur, debet esse in bonum, quia latrones inter se amicitiam habere non dicuntur, n. 9 ibidem.—si verè inter aliquos observetur, quæ bona secum afferat, n. 1 cum sequentibus, l. 3 tit. 27 part. 4.—vera est, ut unum sit velle, et unum nolle, quod hodiernis temporibus non invenitur, n. 2 dict. l. 3 tit. 27 part. 4.—patris cum filio, vel mariti cum uxore sua, est naturalis, n. 2 et 3 per text. ibi, l. 14 tit. 27 part. 4.—naturalis, quæ causatur ex naturalitate, an sit sufficiens causa ad hoc ut iudex recusari possit, n. 4 l. 4 tit. 27 p. 4.—quæ cum alio habetur propter commodum proprium, non debet dici amicitia, et iste dicitur amicus mensæ qui non permanebit in die necessitatis, n. 6 per text. ibi, l. 4 tit. 27 part. 4.—vera in bonis est, non in malis, et ideo ab amicis honesta petere debemus, non turpia rogari, n. 3 dict. l. 6.—naturalis dissolvitur ex causis exhæredationis, n. 1 l. 7 per text. ibi, tit. 27 part. 4.—ex quibus actibus causetur, et de singulari amicitia, n. 4 l. 5 per illum text. tit. 3 part. 7.

AMMISSIONEM instrumenti an probet quis per solum juramentum, n. 7 l. 10 tit. 19 part. 3.

AMOR major qualis esse debeat, benefactoris, vel beneficiati, n. 5 l. 6 tit. 25 part. 4.—et de commodis ipsius, n. 1 in proœmio tit. 27 part. 4.—nullus vincit paternum, n. 2 per text. ibi, l. 4 t. 27 part. 4, et n. 1 in fine, l. 11 tit. 7 part. 6.—Amorosus similis est ebrius, n. 5 per text. ibi, l. 1 tit. 27 part. 2.

AMPLEXUS est præludium veneris, estque pars adultærii, n. 1 l. 1 t. 14 part. 2.—impuberis, qui sponsalia contraxit juris interpretatione de futuro, an faciant illa transire in matrimonium de præsentis, n. 9 l. 3 t. 1 p. 4.—est signum remissionis injuriæ, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 12 part. 7.

AMPLIUS dicitur etiam si nihil sit, n. 2 l. 44 tit. 2 per text. ibi, part. 5.

ANATHEMA an sit majoris roboris quam simplex excommunicatio, n. 4 l. 13 tit. 9 part. 1.—Anathematizare quis possit, n. 3 l. 13 tit. 5 part. 1.—non potest nisi solus Episcopus, n. 4 l. 7 tit. 9, et n. 1 l. 13 part. 1.

ANCILLA communicans cum domino excommunicato, an peccet, et de qua intelligatur, n. 9 l. 34 tit. 9 part. 1.—furata, et vendita, an bonæ fidei possessor ipsius possit usucapere fructus, n. 2 l. 5 tit. 29 part. 3.—si fuerit in dotem data, si pariat, an ejus partus debeat inter conjuges communicari, sicuti alia lucra communicantur, n. 1 l. 20 tit. 14 part. 4.—quæ domino sciente contraxit cum libero homine, per hoc efficitur libera, gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 22 part. 4.—data in dotem viro, non cedit ipsa neque partus ejus lucro viri, nisi vir receperit eam æstimatam, n. 1 cum seq. l. 20 tit. 14 part. 4.

ANGELI an habeant liberum arbitrium, n. 3 in proœmio tit. 3 part. 1.

ANIMÆ, quæ sunt in inferno an alleventur propter vivorum suffragia, n. 1 l. 42 tit. 4 part. 1.—Anima est quid incorruptibile, et habet consubstantialiam vitam incorruptibilem, n. 1 in proœmio tit. 13 part. 1.—et de diversis opinionibus circa naturam animæ, n. 1 in proœmio t. 12 part. 2.—est præferenda corpori, et rebus aliis, n. 2 l. 14 tit. 13 part. 2.—et corpus sine anima non dicitur corpus, n. 3 l. 45 per text. ibi tit. 5 part. 5.—nunquam moritur, licet à corpore separatur, et plura de immortalitate animæ, n. 3 l. 4 tit. 26 part. 7.—Animæ quotidie creantur de novo, et novis corporibus infunduntur, et hæc est fides, in proœmio tit. 13 part. 1.—Anima quæ peccaverit, ipsa morietur, n. 3 l. 9 per text. ibi, tit. 31 part. 7.

ANIMALIA languentia in deserto relicta, an dominus videatur illa habere pro derelicto, n. 1 l. 49 t. 28 p. 3.—Animal, vel aliquid aliud, si inveniat ab aliquo, quid ille facere debeat, dict. n. 1 in fine dict. l. 49.—Animalia transitiva de uno loco ad alium, per quod tempus ibidem residere pascendo poterunt, n. 2 l. 49 t. 18 p. 5.—conducta secundum suam necessitatem à conducto-ribus pastuari debent, n. 4 l. 76 tit. 18 part. 3.—Animal male pasturatum, male ambulat, dict. n. 4 in fine.—Animalia vitiosa, si vendantur alicui, et vitia non sint detecta emptori, an venditio teneat, gloss. l. 65 tit. 5 part. 5.—Animal ex equa et tauro, vel de taura et equo, nunquam visum fuit n. 1 l. 21 tit. 11 part. 5.—Animalia aratoria pignori non possunt, et quando sic, n. 1 et 2 l. 4 per text. ibi, tit. 13 part. 5.—Animal alicujus, si damnum dederit, an et quando ejus dominus ad emendam teneatur, vel non, gloss. l. 22 et l. 23 per text. ibi, tit. 13 part. 7 et de plurium animalium natura, vide gloss. dict. l. 23.—ferox ultra 7 dies morari non potest in Civitatibus, per quas transierit, ibidem n. 8.

ANIMORUM consensus non est de jure naturali, licet motus ad coitum sit, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 1.

ANNOTATIO bonorum quando fiat, et quibus intervenientibus, et an illi debeat præcedere trina citatio, n. 1, 2, 6 et 8 l. 7 tit. 8 part. 5.—bonorum an fiat etiam in bonis mobilibus, et quid si accusatus sit de levi crimine, n. 14 l. 7 tit. 8 part. 5.—bonorum, an possit pro quocumque crimine fieri, et quid jure regni, n. 14 l. 7